باتور ملت
(د سلیمان لایق قصیده چې د کوزې پښتونخوا شاعر، غني خان ته یې لیکلې)
Ketabton.com
اېډېټ او برېښنايي کول: احسان علي شفيق او زرغونه علي

(c) ketabton.com: The Digital Library

قصیده

دا زمونږ د سترګو وړاندې «غني» ګوره څه تیرېږي؟
یو باتور ملت غر قیږي، یو مضبوط وطن نړېږي
یــــوه دنیا د بــرم بــذل، یـــوه دنـــیا د مـــیړنـــیـو
دغـروب په لـوري درومي، د تاریخ له پاڼو لوېږي
پاس دستورو راڼه څاڅکي، راته ښکاري اوښکې اوښکې
د آسـمان پـه شـــنو غومـبرو، لارې لارې را بـهیږي
سر چې ږدمه پـه سـر وېږدي، هـیبتناک غـږونـه اورم
ته وا ځـمکه په منځ دوه شـوه، افغاني وطن ډوبېږي
یا آسمان زمونږ په ویـر کې، ښکته پرېـوتـه پـه ځمکه
یا قیامت په ځمکه جوړ شو، ولاړ غرونه هـواریږي
« ایمل » رېږدي پـه لحد کې، له غـصې دزړه پـه تـبه
چې مغل پـه خـیبـر وخـوت، افریدی لا نـه پـوهـیږي
د شـنلې پـر ځای له دښـتو، تېرې تـورې زرغـونـېږي
د اوبـو پـر ځای لـه غـرونو نه سـرې ویـنې را بـهیږي
د باران پـر ځای له ورېځـو، تـندرونه را کـوزیـږي
د رحمـت پـر ځـای لـه هسـکه، غـضبونـه نـازلیـږي
" شمر" ښکته پورته دانګي، سترګې رډې توره کښلې
نـه یې سترګې لـه چا سوځي، نه یې شرم له چا کیږي
«زینب» چیغې کړې چې ربه، ته لا څه ته ورته ګورې

د «حسین» په زخمي زړه کې، د یزید خنجر ځلیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه بې پته شوو جنګونه، څه بې هوده شوو ننګونه
تـو لعنت په دې شـملو شه، لا دي جـګـې نه شـرمېږي
دا د چرګ لکۍ ته ورته، شملې واچوئ په مځکه
دا د شــرم او مــاتې نـښې، پـښـتـنو تــه نــه ښـایـېږي
شـمله هـغـلته شمـله وي، چـې پـه نـر بانــدې وي لکـه
اوس په هر کدو جګېږي، اوس په هر اجړا ښورېږي
خدایه دا دې څه را وکړه، چې یو نر دې راپرېنښود
هـر کـمره تـه چـې تکـیه شـوو، لکه شـګه را شـړیـږي
یو«میرویس» په مونږ کې نشته، چې ګرګین لارې ته سم کړي
یو «شیرشاه» راپورتـه نـه شو، چې مغل ته ودرېږي

پروني ملا ته ګوره، چې ټوک خور وو سقاط خور وو
اوس چې خصم دافغان شو، پـه سـرو زرو کې ډوبېږي
لـویـه خیـتړه غـتړه کـونه، نـرۍ پښې بـبـره ږیــره
ویته خوله بې شرمه سترګې، لکه مچ هرڅه کې لوېږي
متړکـور ماغزه د تیږې، بې فرهـنګه بې ادبـه
چې تبلیغ کوي نڅـیـږي، چې قران لـولي شـشـنیږي
په اسلام کې لارې باسي، زموږ دخاورې بر بادۍ ته

دین اخوان ته یو دکان دی، چې هر څه په کې خرڅېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دې څه بلا اخته کړه، زمونږ په دې بد مرغو خلکو
نه له تا څخه ډارېږي، نه له دوی څخه شرمېږي
اوس چه حکم د ملا شو، دکابل په پاچاهي کې
هر ساعت په چا ور دانګي، هره ورځ په چا ورلوېږي
د افغان په قتل اخلي، سره پونډونه شنې ډالرې
پښتو پرېږده چې ترې تللې، له ایمان سره خرڅېږي
باندې سپین په منځ کې تور دی، نګه اور دی نګه اور دی
په هر تار کې یې د رېږې، شیطان سپور دی او نڅېږي
هر چړی په چړ چوبي کې، پاچاهي خوبونه ویني
انګریزی لنچر په غاړه ، په لار ځي ته وای نڅېږي
چې پرون یې دمولې، رنې خاورې خوسکو ته
اوس په بره پښتونخوا کې، په انسان باندې سپرېږي
زما زړه پولی پولی دی، زما سا لمبه لمبه ده
چې دا توره خپکی به؛ له مونږ کله پور ته کیږي
جهاد لوښی د فساد شو، مولانا صاحب جلاد شو
دین دولت دواړه برباد شو، د ده زړه لانه سړیږي
زمونږ کور دشرارت شو، افغاني وطن غارت شو
دا زمونږ د سترګو وړاندې، «غني » ګوره څه تیرېږي
مونږ زغمل چې رانه لوټ شي، څه چې شته دي بې ناموسه
تورې خاورې مو په خوله شه، اوس هغه رانه لوټېږي
د یوې میاشتې تازه ناوې، دشهید پر قبر ژاړي
وایي کوم جهاد ته مړشوې، ځواب ووایه چې ځنډېږي
تا چې سر په چا دو کړی، هغه غواړي چې ما لوټ کړي
ماور بولي هغه ځای ته، چې شیطان ځنې شرمېږي
زه چې ستا له غمه ژاړم، هغه ثاري زما سترګې
سر را پورته که شهیده، ارمانونه دې رژیږي
افغاني درنې بیبیانې، چې په پت عزت خوندي وې
د جهاد تر بیرغ لاندې، بربنډیږي لیلا میږي
هر عرب خریدار شوی، زمونږ د خوندو او خور لڼو
مولانا صاحب یې پلوري، نه شرمېږي نه ځوریږي
تر ثارویو وړیا شوې، پښتنې په مڼدوی کې
دثارویو هم څه دود وي، چې په چا باندې خرڅېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربه دا لا څه تالان دی، چې په خپل وطن يې وينم
چې خپل سپي په پردی ننګه، افغانانو ته غپيږي
چې له زړه د«کنشکا» نه، شنې لوخړې ځي آسمان ته
چې جمرود دسرو په بلخ ې، د«يما» له سره لوېږي
"ګرګين" ويوست تېغ د ستې، د افغان ننګي کهول ته
د « ميرويس» ليڅه بېواکه، تېرې تورې ته غځيږي
په لاس نه ورځي بې خاورو، نه يې تېغ نه يې لښکر شته
هم لښکر هم يې تېغونه، د وطن پر ضد جنګيږي
خدايه ځرنګه بدل شوو، د افغان درانه خويونه
په هر چا چې مونږ تکيه شو، پر پرديو پلورل کيږي
د وطن په حق کې نه کا، تش د خير يوه خبره
خو د خپل مطلب د پاره، د هر سپيي پښو ته لويږي
په هر ځای چې باران راشي، زمونږ خره يوسي له مخې
په هر خوړ چې سيلاب وځي، زمونږ وره ته را سميږي
په هره سيمه چې بربېښنا شي، تندر پربوځي زمونږ په کلي
په هر رود چې توفان راشي، زمونږ کور ته راسيخيږي
په ډالرو باړه شوي، که غلجی که دورانی دی
پښتانه او پښتو دواړه، هسې ښکاري چې ختميږي
د احمد په ګور يې تو کړې، تورې ناړې د ينګيو
دا چې پلار له ګريوان نيسي، دا چې ورونو ته ګواښيږي
مونږ ته ټول جهان دوزخ دی، چې وطن مو په کې نه وي
مونږ ته هر وطن سقر دی، چې افغان په کې ځوريږي
مونږ ته هر "شابه" پيغور دی، چې دشمن يې راته وايي
مونږ ته هر سلام لعنت دی، چې په سپکه په مونږ لويږي
مونږ ته هر ګوله مرګی دی، چې دبل په ست يې ژوو
مونږ ته هر ګوټ هلايل دی، چې د بل جام نه تويږي
مونږ ته هر مشر دشمن دی، چې په مونږ يې رحم نشي
مونږ ته هر افغان پردی دی، چې پردي سره يو کيږي
موږ ته هر ملک تلک دی،چې زموږ په سر روپی خوري
موږ ته هر ملا بلا دی، چې په خلکو نه رحميږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جگې جگې ساقي راشه، پس له عمره را پخلاشه
په چوپتيا کې مو غوغا شه، چه مجلس را نه سړيږي
د ځوانۍ نوبت مې تېر شو، کوم چې تېر شو هغه هېر شو
اوس را ونيسه دا پاتې، چې قطار رانه تيريږي
که مطرب او رباب نه وي، که مستي او شباب نه وي
که د مينې عذاب نه وي، عمر بد کړې چې اوږديږي
هوښياري يوه تنهايي ده، تنهايي يوه تباهي ده
په ترخو اوبو مې ډوب کړه، گنې زما جاله ډوبيږي
په مستۍ کې را چارپېر کړه، يوه کېږدۍ دخورو څڼو
چې شپې ورځې را نه تښتي، چې کاروان را نه بېليږي
د پسرلي په شکلې ياد ، جام ته تويې کړه سکروټې
چې گلونه را ته ژاړي، چې خزان راته گواښيږي
دځوانۍ په باغ مې راغله، دزړښت دماښام لړه
پيالې ډکې کړه له مخې، عمر تښتي نه ودريږي
ساقي ستړی يم له ژونده، لږ مې خلاص کړه له دې بنده
گنې وژني مې دا تنده، چې گړۍ گړۍ زياتتيږي
هومره راکړه چې پې ورک کړم، سر له پښو، پښې له سره
چې «غني»(۱) را څخه تښتي،« بېنوا»(۲) رانه پټيږي
چې خورې صحرا ته ووځم، لېونۍ د لېونيو
چې مستي را کې نڅيږي، چې جنون راته خنديږي
چې مرغان د خړو دښتو، راته ووهي وزرې
چې زرکان راته غريږي، چې هوسۍ را ته پنډيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه، نه خوشې ټوکه نه ده،« غني» لږ ورته دمه شه
دا خوب وړي را ويښيږي، دا پرېوتي را پاڅيږي
ګومان مکړه چې خالي شوه، د ساقي مينا له ميو
لا د تاک په تاخانو کې، د انګور ښيښې ډکيږي
لا رباب سور شوی ندی، لا تش دوه دوره اوښتي
لا ساقي نوی راغلی، لا رندان نوی ګرميږي
لا دځمکې تل کې اېشي، تللې وينې دځلميانو
لا د دې تودو خاورو، سره ګلونه را غوړيږي
لازمونږ په ارادو کې، عشق د منډو غلی نه دی
شپه که هر څه توفاني ده، چراغونه لا بليږي
لا وطن خلک را بولي، د ميړانو معرکو ته
لا هغه ژنې ژوندي دي، چې تر هوډه قربانيږي
لا خوريږي نيمو شپو کې، دتوفان غاورې چيغې
لا د غرو له جمدرونو، سيلاوونه راکوزيږي
لا د وينو واټ پرانيستی، ليونتوب دی ليونو ته
لا په پښو کې دمستانو، ځنځيرونه سره شليږي
لا د مځکې تناوونه، لاره باسي زلزلوته
لا په باد او برښنا کې، ګردشونه را رسيږي
لا د رزم ګرمي شته ده، زمونږ په متو کې د ننه
لا زمونږ په پښتون زړه کې، د«ايمل» وينه چليږي
لا په جنګ د تخت او بخت کې، زمونږ لوبه ختمه نده
لا همت د« شير شاهي» ته همايون له آسه لوېږي
لا د لوړو وريځو شا ته، عقابان وهي وزرې
لا په هسکو سر درو کې، افغاني زمري غوريږي
لا دخپلې خاورې مينه، مونږ ته وايي چې را پاڅئ
لا خوب وړي دپېړيو، له خوبونو را وښيږي
لا زمونږ په کلا ګانو، پښتني حيا خوره ده
لا زمونږ په دروازو کې، غيرتونه پا لل کيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا به بیا یوه غوغا شي، لکه ځاځکی په ځپو کې
یو سرکښه یاغي سیند شي، سمندر ته به رسیږي
دا به بیا سپېدې خورې کي، د اطلسو پالنګونه
د بلورو په بیدیا به، رود د وینو را خوټیږي
دا به بیا په لمر لویدو کې، د مرغانو سیل له ورایه
لکه سور بیرغ د فتحې، په سرو وږانګو کې رپیږي
دا به بیا زمزم ته رسي، د بیدیاوو جل وهلي
دا به بیا په جل وهلو، د رحمت باران وریږي
دا به بیا په مخه دانګي، دا زمونږ جنګي آسونه
دا به الوزي له کندو، دا به لوړو ته رسیږي
دا به اچوي له سویو، سرې سکروټې په تکل کې
دا به رسي تر هدفه، دا به خامخا بریږي
دا به بیا اباسین اېشي، ډوبوي به تورې کونې
تور پنجاب به وهل کیږي، له بنسټه به نړیږي
دا به بیا لنډۍ مستیږي، تن به باسي له بستره
پښتانه به را پاڅیږي، پښتونخوا به آزادیږي
دا به بیا د« احمد» چیغې، ریږدوي د لاهور مراندې
دا به بیا په کړاکړ کې د« بیربل» ژامې ماتیږي
دا به بیا« سیدال» راباسي، د مرګ توره په غوجرو
آخوندان به ترینه تښتي، امامان به ترې پټیږي
دا د قم چړیان به پوه شي، چې افغان د کار په ننګ کې
خپل پور نه پریږدی پردي ته، دا تقدیر دی نه بدلیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پای

Contacts: m.facebook.com/zarghoon.ali

m.facebook.com/m.ihsan.ali.shafiq

Mobile number: 0770859047

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library